

רחל לבטקין ז"ל

רחל עברה כברת דרך ארוכה למדי עד שהגיעה לחוג המשולב ולביה"ס לרנטגנאות ודימות של הדסה, ונראה היה כי מצאה עד מהרה את מקומה עימנו. תוך זמן קצר הפכה רחל לתלמידה מצטיינת בכתה; היא הפגינה ידע רב, השתלטה במהירות על חמר הלמודים המסובך, אך מעבר לכך, בלטה בנינוחות שלה, בשקט הרב שאפיין אותה, בנכונות לעזור לכל אחד ובכל מטלה, ללא כל תלונה, ללא כל התנגדות, תמיד בחפץ לב ובנועם התנהגותה. היא הייתה שקטה, אך ידעה להביע רצונותיה, עמדותיה וידיעותיה; רחל זכתה במקום של כבוד בין כל תלמידי כתתה, מתוך צניעות רבה, מתוך שלא רצתה להתבלט, אך לא הצליחה להסתיר מעין כל את אישיותה החמה והלבבית. אני זוכר אותה בהפסקות שבין שיעורי בבר אילן, פוסעת בשבילי האוניברסיטה בנחת עם חברות טובות, תוך שיחה נינוחה, תרבותית, עמוקת רגש, כאילו לא קיים עולם בחוץ, כאילו אין כל לחץ והפרעה לאווירה הפסטורלית מסביבה, רוגעת וממוקדת בדברי החברות, מגיבה עליהם ברצינות, באהבה, באמפתיה רבה; יחסה לחולים היה חם, אוהד, תומך, עם רצון אפילו עז מכדי יכולתו להתממש, לעזור להם, להושיט יד ונפש במצוקתם, אותה נראה היה כי הבינה היטב. הצטיינותה הייתה מוחלטת, בלמודים העיוניים ובהתנסות הקלינית כאחד; בתמונות שצלמו חברה לכתה בזמן ההתנסות הקלינית במכוני הרנטגן והדימות, היא נראית חייכנית, מרוצה מאד מסיטואציית ההתנסות, מחוברת היטב להווי הכתה ולחבריה; ימים אחדים לפני תחילת שנת הלמודים השלישית, ישבנו בחדרי השיחה ארוכה; סיפרתי לה על הערכתי הרבה לה ועל כי היא נבחרה להיות יחד עם חברתה הטובה, לחונכת של שנה א החדשה שעמדה להתחיל לימודיה; שוחחנו על אודות תכני החונכות, והייתי כל הזמן בתחושה נפלאה שהינה לפניי החונכת האידיאלית, שתתן מעצמה מקסימום בתחום הלימודי והחברתי כאחד לטובת התלמידים החדשים, ידעתי כי אני יכול לסמוך באופן מלא על השקעה מוחלטת שלה ושל חברתה החונכת וכי בשנה זו תהייה חונכות מושלמת לשנה א. רחל הסכימה לתפקיד בהתלהבות, ברוח שמחה וברצינות האופיינית שלה, קלטה רעיונות ישנים שהעלתי וכבר הביעה רעיונות חדשים, מתוך תפיסת עולמה הרגישה והמקצועית מאד. לשיעור הראשון שלה כחונכת, רחל כבר לא הגיעה, והותירה בליבנו חלל גדול, אך זיכרונות יפים מחייה עימנו.